ת"ש ¢דתניא א"ר יהודה אמרו לפני ר"ג הואיל

וזו אשתו וזו אשתו יזו מכרה במל אף זו

מכרה במל אמר להן על החדשים אנו בושים

אלא שאתם מגלגלים עלינו את הישנים

שמע מינה דיעבד קאמר שמע מינה תניא

אמר רבי חנינא בן עקביא לא כך השיבן

רבן גמליאל לחכמים אלא כך השיבן לא אם

אמרתם בנשואה שכן בעלה זכאי במציאתה

ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה תאמרו

בארוםה שאין בעלה זכאי לא במציאתה

ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה אמרו

לו רבי מכרה 🕫 לה עד שלא נשאת נשאת

ואח"כ מכרה מהו אמר להו אף זו מוכרת

ונותנת וקיים אמרו לו הואיל וזכה באשה

לא יוכה בנכסים אמר להם על החדשים

אנו בושין אלא שאתם מגלגלין עלינו את

הישנים והאנן תנן עד שלא נשאת ונשאת

ר"ג אומר אם מכרה ונתנה קיים אמר רב

זביד תני מוכרת ונותנת וקיים רב פפא

אמר לא קשיא הא ר' יהודה אליבא דר"ג הא

ר' חנינא בן עקביא אליבא דר"ג ור' חנינא

בן עקביא כב"ש ה"ק לא נחלקו ב"ש וב"ה

על דבר זה רב ושמואל דאמרי תרוייהו בין

שנפלו לה נכסים עד שלא נתארסה בין

שנפלו לה נכסים משנתארסה וניסת הבעל

מוציא מיד הלקוחות כמאן דלא כרבי יהודה

ולא כר' חנינא בן עקביא פאינהו דאמרי

כרבותינו דתניא ירבותינו חזרו ונמנו בין

שנפלו לה עד שלא תתארם ובין שנפלו לה

משנתארסה וניסת הבעל מוציא מיד

הלקוחות: משניםת אלו ואלו מודים: לימא

תנינא לתקנת אושא סדא"ר יוםי בר' חנינא

באושא התקינו האשה שמכרה בנכםי מלוג

בחיי בעלה ומתה הבעל מוציא מיד

הלקוחות מתניתין יבחייה ולפירות תקנת אושא בגופה של קרקע, ולאחר מיתה:

יר"ש חולק בין נכסים: אלו הן ידועין ואלו

הן שאינן ידועין אמר ר' יוסי ברבי חנינא

ידועין מקרקעי שאיגן ידועין מטלטלין ור' יוחגן אמר אלו ואלו ידועין הן יואלו הן

שאינן ידועין כל שיושבת כאן ונפלו לה

נכסים במדינת הים תניא נמי הכי אלו

הָן שאיגן ידועין כל שיושבת כאן ונפלו

לה נכסים במדינת הים: ההיא איתתא

כתבתינהו לברתה אינסיבה ואיגרשה

דבעיא דתברחינהו לנכסה

מה זו, ג) [תוספתא פ״ח וע״ש], ד) לעיל נ. ב״ק פח:

ב"מ לה. נו: ב"ב נ. חלט:.

כצ"ל מהרש"או.

גליון הש"ם

אינהו

ברבותינו. נדה סה ע"ב:

הגהות הב"ח

(ה) גם' א"ל רבי מכרה עד

שלא כל"ל וחידת לה נחחה:

מוסף רש"י

. אמר להן אף זו.

במוכרת באירוסין לכתחילה לא תמכור ואם מכרה

ה) [נדרים סו:], ו) נ"י ו) ואוכל פירות ומשמע כו׳. א מיי׳ פכ״ב מהל׳ אישות הלי ז ח טוש״ע :מר"ע סי׳ ל סעי׳ ט ב ג מיי׳ שם טוש״ע שם

תוספות רי"ד

רב שמואל דאמרי תרוייהו בין שנפלו לה נכסים עד שלא תתארס בין . שנפלו לה משנתארסה הלקוחות אינהו דאמרו . כרבותינו דתניא רבותינו . לה עד שלא תתארס בין . שנפלו לה משנתארסה ונשאת הבעל מוציא מיד הלקוחות: נפלו לה משושאם וכוי. וימא חויוא משנשאת זכרי. נימא ועינא לתקנות אושא דאר״י ב״ח באושא התקינו האשה . שמררה רו"מ רחיי רעלה הלקוחו׳ מתני׳ בחייה ולפירות תקנת אושא בגופה של קרקע. פי׳ מאי דתנן במתני׳ שהבעל . מוציא מיד הלקוחות הוא שהפירות משועבדים לו אבל לאחר מיתה נתקיים וומכו ללוקוו שאין לו לבעל אלא פירות בחייה ויורשה לאחר מיתתה. ואם . מכרה מכר שאין הבעל יורש אלא מה שנמצא דבן שיורש את אביו . ואם מכר אביו בחייו הוי שיוציא מיד הלקוחות אפילו גוף הנכסים לאחר מיתתה שעשו הבעל כלוקח ראשון כשנשאה . כאילו הנה כל נכסיה וכיון מלוקח שני בלא דמים ילוקח שני מפסיד דאיהו הוא דאפסיד אנפשיה אך אם ידוע שהדמים אן אם איל פוווכים היה ביד אשה בעת מיתה או אם נתנתן לבעל שחייב להחזיר להם הדמים ל). (עיין בערך מו בס"ה): ר"ש חולק וכו'. אלו הן ידועים ואלו הן שאינן ידועים. א״ר ידועים קרקע שאינן מטלטלי. פי׳ ידועים שמקרקע שא"י להחביאן דעתו של בעל עליהן שמקו קול שא יי לחחביאן דעתו של בעל עליהן ואינו מתיאש מהן אבל . המטלטלין מפני שהיא של בעל עליהן ומתיאש מהם והילכך אם מכרה ונתנה קיים ור"י אמר אלו ואלו ידועים הן. ואלו הן שאינן ידועים כל שנפלו לה נכסים במדה"י פי׳ בודאי בהני כיון דבעל לא ידע מהן ואין בלבו עליהן אם מכו"נ קיים ותנ"ה אלו הן שאינן ידועים יושבת כאן ונפלו לה נכסים במדה"י עיין הפסק בסוף דבעיא דתברחינהו נכסי מגברא כתבתנהו לברת להנשא והיתה יראה שמא יזכה הבעל בהן קדמה וכתבתה לבתה במתנה פי׳ המורה והודיעה לעדים עססוס שאין מתנה זו אלא להבריח ולא שתזכה בהן הבת אם תתאלמן או תתגרש. ואינו נ״ל שאילו פרשה דבריה לעדים שאינה נותנתה לה מתנה גמורה אלא להבריחם מבעלה מתכוונת היכי אמרינן לקמן

לא בך השיב ר"ג לחבמים. פירוש על הארוסה ששאלו לא הולרך להשיבם כדאמרינן דתשובה מעולה ונלחת השיבם על הארוסה: תני מוברת ונותנת וקיים. זו היא גירסת הקונטרס ופירש תני

> להגיה הברייתה מקמי מתני' ועוד דאם היה מגיה הברייתא הוי ר"ג שפיר כב"ה והשתא דמגיה מתני׳ הוי ר"ג כב"ש דלב"ה אפי׳ באירוסין לא תמכור לכתחילה ועוד כי היכי דפריך בסמוך לרב פפא ור' חנינא בן עקביא כב"ש טפי ה"ל למיפרך לרב זביד דלדידיה ליכא לשנויי לא נחלקו ב"ש וב"ה בדבר זה דאם ר' חנינא בן עקביא ור"י שניהם לא שנו פלוגתא לב"ש וב"ה אם כן מי שנאה ונראה דגרסינן תני אם מכרה ונתנה קיים ומגיה הברייתא ורבינו חננאל גרים במתני' מוכרת ונותנת ובברייתה הם מכרה ונתנה ומשני רב זביד תני אם מכרה כו' ומגיה מתניתין מקמי ברייתה כדי שלה מתניתין מקתי כו יעני. להעמיד ר"ג כב"ש ובתר הכי פריך להעמיד ר"ג כב"ש ובתר הכי פריך לרב פפא דלא מגיה מתניתיו ור׳ כב"ש ולא גרסינן רבי חנינא בן עקביא כב"ש ולגירסא זו לא גרסינן בברייתא דלעיל אף זו לא תמכור דהא מתני' קתני מוכרת לכתחילה ולרב פפא דלא מגיה מתני' תיקשי ומיהו קשה קלת דהיכי משני דלר"י לא נחלקו ב"ש וב"ה בדבר זה הא משמע מתני׳ דר״י שנה פלוגתא דב״ש וב״ה דעלייהו קאי: לא בר״י ולא כר' חנינא בן עקביא. פי' לא כאמרו לפניו דר"י ולא כאמרו לפניו דרבי חנינא דתרוייהו מודו בעד שלא נתארסה וניסת דמכרה קיים ולא פליגי אלא כשנתארסה וניסת והא דמשמע לקמן בהכותב (דף פג.) דעד שלא ניסת וניסת מכרה בטל דתנן א"כ למה כתב לה דין ודברים שאם מכרה ונתנה קיים ומוקי לה בגמרא בכותב לה ועודה ארוסה א"כ אותם נכסים נפלו לה עד שלא ניסת ובניסת איירי דהא יו משמע דאם לא כתב לה דין ודברים כו' מכרה בטל היינו כאמרו לפני ר"ג דלר"ג מכרה קיים ואין סברא לומר דאתיא כרבותינו דחזרו ונמנו:

לימא תנינא לתקנת אושא. מימה לרבינו יצחק והא

תקנת אושא הואי אפי׳ בנפלו לה מן האירוסין או קודם כדמשמע בהחובל (ב"ק פט: ושם) דקאמר התם תני חדא עבדי מלוג יולאים בשן ועין לחשה חבל לח לחיש ותניח אידך לא לאיש ולא לאשה מאי לאו מר חית ליה תקנת חושה ומר לית ליה לא דכ"ע אית להו תקנת אושא כאן קודם תקנה כו' ואמאי לא אמר

כאן שנפלו לה באירוסין כאן שנפלו לה אחר נישואין אלא שמע מינה דאפי׳ נפלו לה באירוסין איתא לתקנת אושא ויש לומר דבלאו הכי משני לה שפיר:

בתבתינהן לברתה. פי׳ בקונטרס והודיעה לעדים שלהבריח מתכוונת ואין נראה לרבינו יצחק דא"כ אמאי פליגי

רב ענן ורבא אדרב נחמן פשיטא דלא קנחה ונראה לרבינו יצחק דלא אמרה מידי אלא גילוי מילחא בעלמא איכא ולא הוי דברים שבלב שאינם דברים דהכא ודאי הדבר ניכר שלא נתכוונה אלא להבריח דנפשה עדיפא לה כדאמרינן בסמוך (וע' חוס' לקמן לו. ד"ה זבין):

סא שמע אמר רבי יהודה כו' הואיל וזו אשתו. נשואה: וזו אשתו. ארוסה. מה נשואה נפלו לה משנשאת מכרה בטל כדקתני במתניתין הבעל מוליא כו': אף זו. שנפלו לה כשהיא ארוסה יהא מכרה במתני׳ וקשה לרבינו ילחק בן רבינו מחיר דחדרבה היה לו בעל וחפי׳ כשהיח עודה חרוסה: חמר להם על החדשים. שחתם

אומרים עליהם מה זו מכרה בטל אנו בושים על מה שאמרנו בעל אלא שאתם אומרים לי עליהם מה זו מכרה בטל כו׳. ולא גרסינן אמר להם אף זו לא תמכור וכן מלאתי בתוספתה: שמע מינה. מדקחמרי ליה אף זו מכרה בטל שמע מינה דיעבד נמי קשיא להו: לא כך השיבן. בעוד שדנו לפניו במוכרת בעודה ארוסה לא כך הוצרך להשיבם על החדשים אנו בושים שהרי תשובה נצחת יש כאן שיש להפריש בין ארוסה לנשוחה וכן השיבן עליה לח חם אמרתם כו': ולח בהפרח נדריה. לבדו אלא אם כן אביה עמו דתנן יי אביה ובעלה מפירין נדריה: אמרו לו רבי מכרה עד שלא ניסת. נראין דבריך במוכרת בעודה ארוסה: ניסת ואחר כך מכרה. נכסים שנפלו לה קודם נישוחין מהו: אמר להן אף זו מוכרת וקיים אמרו לו הואיל ווכה בחשה. למליחתה ולמעשה ידיה והפרת נדריה לא יזכה בנכסים שתיקנו לאכול פירותיהן בחייה והיאך מכרה קיים: ה"ג והא אנן מנן עד שלה נשחם ונשחם רבן גמליחל חומר אם מכרה ונתנה היים אמר רב זביד תני מוכרת ונותנת וקיים: ורב פפא אמר לא קשיא כו'. מתני' וי [דקתני אם מכרה] רבי יהודה היא דאיהו מסיק ואמר לה ןדסבירא ליה אליבא דרבן גמליאל אפי׳ בעודה ארוסה לא תמכור לכתחילה וכל שכן בנשאת קודם מכירה]. ואף על גב דאיירי רבי חנינא בסיפא לאו דמודה לרבי יהודה דרבן גמליאל אם מכרה אית ליה אלא מוכרת לכתחילה ומאי דלא פריש רבי חנינא במתניתין פריש בברייתה: ה"ג ורבי הנינה כן עקביה דחמר כמחן כבית שמחי. בתמיה. דהא בית הלל אפילו במוכרת באירוסין אמרי לכתחילה לא ואם בא לוקח לבית דין לימלך אמרינן ליה לא מיזבון כ"ש משנישחת: לח נחלקו. אלא לכתחילה תמכור: וניסת. ואחר כך מכרה: מתני׳ בחייה. קאמר הבעל מוליא כדי לאכול פירות בחייה ולאחר מותה יחזיר הקרקע ללוקח ואפי׳ מתה בחייו לא ירשנה הבעל ואמו באושא ומקון דאפילו גופה של

קרקע יורש הבעל: רבי שמעון חולק

כו'. יש נכסים שמכרה קיים ויש

מקרקעי. ועל מנת אותן נכסים

ידועיו

משאום

נכסים שמכרה בטל:

נשאה לפיכך מכרה בטל שהיה מלפה שתפול לה אותה ירושה: דבעיא דתברחינהו לנכסה. אלמנה היתה ובאת להנשא והיתה מקדמת ונותנתן לבתה כדי להבריח זכות בעלה מהם שלא יוכה בהם והודיעה לעדים שאין מתנה זו מתנה אלא להבריח ולא שתוכה בהם הבת אם תתאלמן היא או תתגרש: אמאי

מגברה

אתאי

ונתנה קיים (רש"ע דפום ספרד). באושא התקינו. כשהיתה סנהדרין נחושה שגלתה וישנה שם סנהדרי גדולה כדאמרינו בר"ה (לא.) גבי עשר מסעות (ב"מ לה.). האשה שמכרה בנכסי מלוג. הקרן (לעיל נ.) בחיי בעלה. להיות הגעל אוכל פירות בחייה וגוף הקרקע יהיה ללוקח לכשתמות (ב"מ לה.) שאם ימות בעלה יוכה בהו ואם תמות היא ויירשה בטן ימט מנחת היירשה בעל יפסידו ונכסי מלוג הן נכסים שנפלו מבית אביה או שהכניסה קרקעות שלא נישומו בכתובתה קיבל לחריות ואוכל פירותיהן בחייה כתקנת חכמים תחת פרקונה, ולהכי מיקרי מלוג. שמולגו ומחסרו בעל. שאוכל הפירות הראש (רשב"ם ב"ב קלט:). ומתה. ובעל יורש אשתו זכונות: וכעל יולט מטעו לכל מולה (ב"מ צו:). הבעל מוציא. גוף הקרקע מיד הלקוחות והכי מוקי לה תקנת אושא מוקי לה מקנת אושא בגופה של קרקע לאחר

מיסה (ר״ח לה)

רבנן כלוקח והוא לוקח

לאשון (לעיל נ.) דאע"ג

דבעלמא קנין פירות לאו

לפעלונה קרן בירום בנול כקנין הגוף דמי, בעל בנכסי אשתו אלמוה רבנן

יסעבראיים משום מיצים והוי כלוקח ראשון (ב"ק פח:) ומיהו להכי אהני

מכירת האשה. שאם ימות

.(רשב"ם ב"ב נ.)

לשעבודיה משום

א) וכ"כ הרי"ף והרא"ש בפ' נערה דאי איתנייהו להני דמי דשהליה איתתיה מהדר להו ללוהת ע"ש.